Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-237
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, mr. J.S.W. Holtrop, leden en mr. C.J.M. Veltmaat, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 12 september 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ASR Schadeverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Verzekeraar, die de uitvoering van de rechtsbijstand heeft overgedragen aan DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., verder te noemen Uitvoerder
Datum uitspraak	: 17 maart 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Rechtsbijstand, klacht over beëindiging rechtsbijstand en uitvoering geschillenregeling. Uitvoerder hoeft volgens de verzekeringsvoorwaarden alleen rechtsbijstand te verlenen als er een redelijke kans is om het gewenste resultaat te bereiken en is in dit geval van oordeel dat daarvan geen sprake is. Uitvoerder is niet gehouden verdere rechtsbijstand te verlenen aan Consument in het kader van het geschil over de woning en zijn gezondheidsklachten, omdat de advocaat in de geschillenregeling heeft geconcludeerd dat er geen redelijke kans op succes aanwezig is. Gebondenheid aan het bindend advies van de advocaat is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar, gelet op de inhoud van het bindend advies of de wijze van totstandkoming ervan. De klacht is ongegrond en de vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier met bijlagen;
- de aanvullende stukken van Consument;
- het verweerschrift van Uitvoerder;
- de repliek van Consument en
- de dupliek van Uitvoerder.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend. De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Waar gaat het om?

2.1 Volgens Consument zijn ziekmakende stoffen door de warmteterugwinning-installatie (wtw-installatie) in zijn woning vrijgekomen met als gevolg dat er bij hem en zijn familieleden gezondheidsklachten zijn ontstaan. Consument heeft een van de betrokken partijen aansprakelijk willen stellen voor de geleden letselschade. Consument heeft daarom Uitvoerder in 2015 verzocht om rechtsbijstand. Een jurist van Uitvoerder heeft de zaak in behandeling genomen.

2.2 De door de jurist ingeschakelde medisch adviseur heeft op 27 december 2016 zijn advies gegeven, dat als volgt luidt:

"Uw cliënte schrijft de luchtwegproblematiek van [zijn] gezin - en in het bijzonder van [zijn partner] - toe aan blootstelling aan de binnenlucht van een inmiddels verlaten woning in de periode vanaf grofweg 2011 en daarna.
KNO- arts, longarts en GGD hebben zich ingespannen om e.e.a. te meten en te objectiveren.
De conclusie van alle handelingen en onderzoek kan niet anders luiden dan een bevestiging dat een aantal beslissende andere factoren dan de geclaimde blootstelling oorzaak vormen voor de ervaren klachten en ongemakken. Zo is bij [de partner van Consument] de COPD (chronische bronchitis) sterk bepalend voor haar huidige welzijn en gezondheid. Het roken heeft hieraan mede bijgedragen. Er bestaat ontoereikend medisch materiaal om de geuite claim te onderbouwen."

2.3 De medisch adviseur heeft een aanvullend advies gegeven op 5 januari 2017. Volgens de medisch adviseur is blootstelling in de woning aan zwavelwaterstof en ammonia in kleine hoeveelheden over langere tijd na meting komen vast te staan, maar zijn de gevonden hoeveelheden ruim onder de algemeen gangbare grenswaarden voor expositie gebleven. De medisch adviseur heeft zijn conclusie gehandhaafd dat een directe relatie ontbreekt tussen de gezondheidsklachten en de omstreden woning.

2.4 Uitvoerder heeft vervolgens in de brief van 19 januari 2017 het standpunt ingenomen dat er geen redelijke kans op succes aanwezig is, omdat geen medisch causaal verband bewezen kan worden tussen de klachten en de blootstelling aan de vastgestelde stoffen en daarnaast geldt dat er geen partij is op wie Consument de schade vervolgens kan verhalen. Consument kon zich niet vinden in het haalbaarheidsoordeel van de jurist en heeft in maart 2018 een beroep gedaan op de geschillenregeling van de rechtsbijstandverzekering. Uitvoerder heeft vervolgens de advocaat naar keuze van Consument ingeschakeld (hierna: de Advocaat) om een inschatting te maken of het standpunt van Consument een redelijke kans van slagen heeft.

2.5 De Advocaat heeft per brief van 31 juli 2018 het standpunt van Uitvoerder van 19 januari 2017 onderschreven en geconcludeerd dat er geen redelijke kans op succes aanwezig is. De Advocaat heeft kennisgenomen van het TNO-rapport van 14 juli 2015 waarin TNO heeft geconcludeerd dat er geen aantoonbare relatie bestaat tussen de gezondheidsklachten en de wtw-installatie en dat de gemeten concentraties methaan, totaal zwavel en carbonyl-verbindingen geen gevaar vormen voor de gezondheid van de bewoners. De verwachting van de Advocaat is dat een rechter uit zal gaan van de juistheid van de bevindingen van TNO, omdat TNO als onafhankelijk onderzoeksinstituut hoog aangeschreven staat. In het dossier bevinden zich volgens de Advocaat geen rapporten van deskundigen die het oordeel van TNO gemotiveerd en onderbouwd weerspreken.

2.6 De Advocaat heeft ook het standpunt van Uitvoerder onderschreven dat uit de medische dossiers niet af te leiden is dat er een causaal verband bestaat tussen de gezondheidsklachten en de blootstelling van de vastgestelde stoffen afkomstig uit de wtw-installatie. De advocaat is daarbij ingegaan op het bezwaar van Consument dat de medisch adviseur zijn advies ten onrechte heeft gebaseerd op de gebruikelijke waarden voor een werkomgeving in plaats van een woonomgeving. De Advocaat blijft echter van mening dat de bij Consument en zijn partner gediagnostiseerde medische beperkingen (o.a. COPD) ook de genoemde gezondheidsklachten kunnen verklaren. In de medische dossiers zijn volgens de advocaat geen aanknopingspunten te vinden voor de stelling dat de gezondheidsklachten grotendeels te relateren zijn aan het binnenklimaat van het bewoonde appartement.

2.7 Naar aanleiding van het advies van de Advocaat heeft Uitvoerder de rechtsbijstand beëindigd. Consument heeft zich hierover beklaagd bij Kifid. Volgens Consument had de medisch adviseur van Uitvoerder zijn advies moeten baseren op de gebruikelijke waarden van een woonomgeving en niet op de werkvloerwaarden. Dat blijkt uit de meetrapporten van GGD Hollands Midden die in 2014 zijn uitgevoerd. Daarom is het advies van de advocaat in de geschillenregeling ook niet juist. Daarnaast heeft de medisch adviseur volgens Consument niet gezien dat de longfunctie van zijn partner is verminderd van 92% naar 56%. Dat de woning de oorzaak van de gezondheidsklachten van Consument en zijn familieleden is, is volgens hem dan ook duidelijk omdat de gezondheidsklachten tijdens het verblijf in de woning zijn verergerd. Consument vordert dat Uitvoerder verdere rechtsbijstand verleent en dat Uitvoerder een onafhankelijke expert inschakelt die het medisch dossier beoordeelt en dat een medisch expert de vragen van Consument beantwoordt.

3. Beoordeling

3.1 Ter beoordeling ligt de vraag voor of Uitvoerder de rechtsbijstand aan Consument mocht staken.

3.2 Uitvoerder heeft de behandeling van het dossier gestaakt omdat hij vond dat geen redelijke kans aanwezig is om het door Consument gewenste resultaat te bereiken. Dit mocht Uitvoerder doen op grond van artikel 4 lid 4 van de verzekeringsvoorwaarden.

3.3 Maar Consument was het niet eens met het haalbaarheidsoordeel waarop Uitvoerder het staken van de rechtsbijstand aan Consument baseerde. Voor die situatie is de geschillenregeling in artikel 14 van de verzekeringsvoorwaarden bedoeld. Partijen hebben die geschillenregeling toegepast.

3.4 Consument klaagt over de uitkomst van de geschillenregeling zoals die staat in de brief van de Advocaat van 31 juli 2018. De Commissie is van oordeel dat die klacht ongegrond is en zij licht dit oordeel hierna toe.

3.5 De geschillenregeling in artikel 14 van de verzekeringsvoorwaarden heeft tot doel een geschil tussen Consument en Uitvoerder over de juridische haalbaarheid en/of aanpak van de zaak te beslechten. Ter uitvoering van die regeling heeft de Advocaat een standpunt gegeven over de juridische haalbaarheid van de zaak van Consument. Het standpunt van de Advocaat heeft het karakter van een bindend advies (zie artikel 7:900 Burgerlijk Wetboek (BW) inzake de vaststellingsovereenkomst). Dit betekent dat partijen in beginsel aan dit bindend advies van de Advocaat gebonden zijn, tenzij gebondenheid daaraan in verband met de inhoud of de wijze van totstandkoming ervan in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Dit komt tot uitdrukking in artikel 7:904 BW. Zie in dit kader de uitspraak van de Hoge Raad van 12 september 1997 (te vinden op www.rechtspraak.nl. onder nummer ECLI:NL:HR:1997:ZC2427). In deze uitspraak staat dat voor het oordeel dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat partijen aan het bindend advies worden gebonden, vereist is dat sprake is van ernstige gebreken in deze beslissing. Deze toetsing heeft een beperkte reikwijdte. Daarbij is het aan Consument om gemotiveerd te stellen en, bij voldoende betwisting, te bewijzen dat sprake is van een dergelijke situatie.

3.6 Uit de informatie in het dossier leidt de Commissie af dat de Advocaat het dossier heeft ontvangen en dat hij op basis daarvan het bindend advies heeft gegeven. Verder kan uit het bindend advies worden afgeleid dat voor het bindend advies een gesprek heeft plaatsgevonden tussen Consument en de Advocaat over zijn voorlopige bevindingen. Het is aannemelijk dat de inhoud van het dossier tijdens dat gesprek aan de orde is geweest en dat Consument in dat gesprek zijn bezwaren heeft kunnen uiten. Het gesprek heeft er kennelijk niet toe geleid dat de Advocaat zijn standpunt heeft aangepast. Verder is van belang dat de Advocaat het argument van Consument over de onjuiste waarden in het medisch advies heeft meegenomen in de beoordeling over de kans van slagen.

De Commissie komt, gezien het voorgaande, tot de conclusie dat in deze situatie geen reden is om aan te nemen dat gebondenheid aan het bindend advies naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.

3.7 Uit het voorgaande vloeit voort dat de klacht van Consument ongegrond is en zijn vordering dient te worden afgewezen.

4. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.